

AKROPOLITANEC

ZA BOLJŠEGA ČLOVEKA IN BOLJŠI SVET

DANES SEM VIDELA NOVEGA ČLOVEKA

DVA POLA IZOBRAŽEVANJA

PITAGOREJSKO IZOBRAŽEVANJE

www.akropola.org

FILOZOFIJA

KULTURA

PROSTOVOLJSTVO

**ALI JE SMISELNO
ISKATI SMISEL?**

Tečaj praktične filozofije

LJUBLJANA:

- 4. 10. 2023 ob 20. uri
- WOLFOVA 8, LJ
- INFO@akropola.org

MARIBOR:

- 12. 10. 2023 ob 19. uri
- Tyrševa 7, Mb
- maribor@akropola.org

www.akropola.org

AKROPOLITANEC

B E S E D A
U R E D N I K A

NOVA AKROPOLA | kulturno društvo

www.akropola.org

SEPTEMBER 2023 | ŠT. 93

NASLOV

NOVA AKROPOLA | Ljubljana

Wolfova 8, 1000 Ljubljana

059 78 02 11

NOVA AKROPOLA | Maribor

Tyrševa 7, 2000 Maribor

040 709 955

ODPIRALNI ČAS:

PON–ČET 18h–22h

IZDAJATELJ

NOVA AKROPOLA SLOVENIJA

akropolitanec@akropola.org

UREDNIŠTVO

Glavni urednik: Stjepan Palajsa

Urednik: Andrej Praček

Grafično oblikovanje: Nija Androjna

Vsak nov dan nam prinaša nova doživetja in izkušnje, prinaša priložnosti za spremembo, za izboljšavo, priložnosti za rast. Se tega zavedamo? Vsak sam bi se moral globoko vprašati: ali se tega res zavedam? Kajti vsak nov dan s svojimi mnogoterimi darili je lahko razlog za zadovoljstvo.

Ni težko prezreti težav, ko se znajdemo sredi njih ... vendar vprašanje je, ali smo sposobni pogledati v njihovo ozadje. Če to uspemo, uvidimo, da imata v urejenem kozmosu tako prijetno kot neprijetno svoj smoter in da oboje korenini v Lepem in Dobrem.

Ker z zavestjo najlažje zaobjamemo površinske izraze življenja, nas v primeru težav lahko zajame malodušje. Čeprav se zavedamo, da pot do zvezd vodi tudi skozi trnje, v trenutkih težav hitro pozabimo na zvezde ... in za nas takrat obstaja le sivina in morda brezup.

Da bi uzrli korenine življenja, je potrebna druga perspektiva, potrebno je spoznati življenje bolj celovito. In ko uvidimo njegove dobre korenine, ni več mogoče, da se jih ne bi veselili, ni mogoče, da se ne bi radostili ob njegovih posameznih odrazih – ob vsakem dnevu posebej, in da ne bi bili hvaležni za življenje, ne glede na njegov trenutni izraz.

Ker pa pozornost sama drsi navzdol, se je občasno treba le opomniti in jo z malo napora dvigniti višje, na lasten notranji akro-polis.

*

Vendar zavest lahko preselimo le na obstoječe mesto, na tista področja, ki smo jih v sebi že razvili. Kdor ni "notranji alpinist" in se nikoli ni povzpел na vrhove svojega bitja in jih oživel, ta jih ne pozna. Posledično pogled od zgoraj ni možen. Zanj je govor o višji perspektivi abstrakten in nerealen. Zato v težavah svetlega izhoda tudi ne vidi, zgolj spodbudne besede pa mu ne pomagajo. V tem primeru je v pomoč pridobljeno zaupanje v izkušene "alpiniste", da bi se z njihovimi zgledi motivirani podali na lastno pot vzpenjanja, dokler sami ne pridobimo boljšega uvida.

Te nove, višje in subtilnejše predele obstoja odkrivamo skozi učenje, ki nam ga nudi življenje, osvojimo in potrdimo pa jih z vajami in preizkusi.

V TEJ ŠTEVILKI:

• IMPRESIJA:
DANES SEM VIDELA
NOVEGA ČLOVEKA

5

• DRUŽBA:
DVA POLA IZOBRAŽEVANJA

7

• STARE KULTURE:
PITAGOREJSKO
IZOBRAŽEVANJE

9

• PSIHOLOGIJA:
HARMONIJA

11

• MODROST V STRIPU:
KAJ LAHKO SPOZNAME?

13

Izrek "življenje je učenje" se dotika samega smisla življenja, zato najbolje, da ga zajemamo z veliko žlico in odmerjene okoliščine izkoristimo za napredovanje. Čeprav slednje od nas zahteva vlaganje napora, bi to morali početi radostno, tako kot se z radostjo v srcu odpravimo v hribe, ko že ob sicer neprijetnem zgodnjem jutranjem prebujanju vemo, da bomo deležni lepih razgledov.

*

Podobno pomembno je formalno učenje, ki nam ga nudi družba. Čeprav, tako kot vsaka človeška stvaritev, ni popolno, se ob upoštevanju tradicije in pridobljenih izkušenj lahko

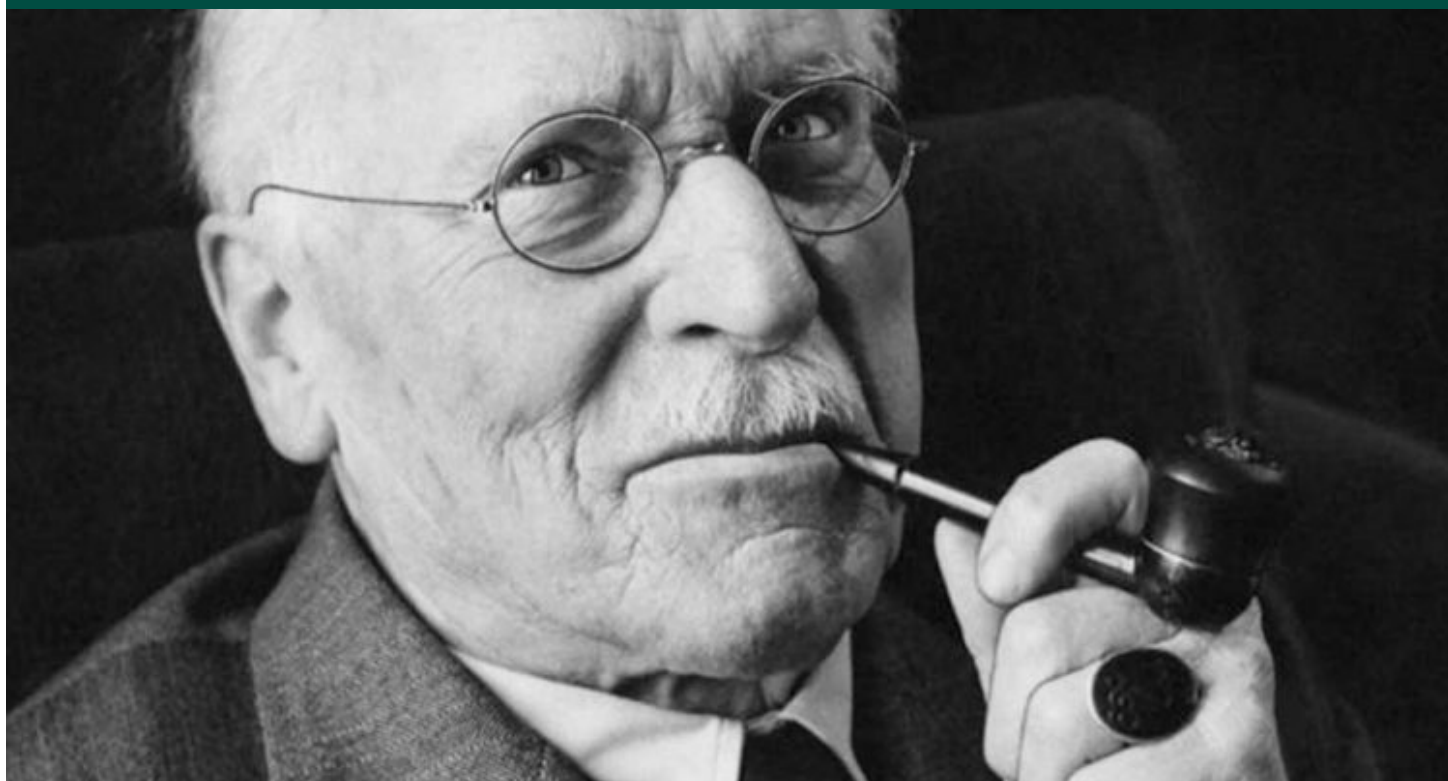
približuje popolnosti, in ne glede na različne zunanje oblike vseskozi opravlja svojo nalogo pomoči pri razvoju oziroma rasti.

V tem času, po nekoliko bolj sproščenem poletju, se ponovno začneta šola. Misli in občutki otrok in mladostnikov, ter njihovih staršev in starih staršev, so sedaj intenzivneje obarvani s ponovnim začetkom izobraževalnega procesa. Naj nam to ne predstavlja le dodatnega bremena, temveč prej nove priložnosti za napredovanje.

Andrej Praček, *urednik*

C. G. JUNG – FILOZOFIJA IN PSIHOLOGIJA

KRATEK TEČAJ

**29. 9., 6. 10. IN 13. 10. OD 18. DO 20.30. URE
WOLFOVA 8, LJUBLJANA**

*ŽIVLJENJE C. G. JUNG, OSNOVE JUNGOVE PSIHOLOGIJE, ČLOVEK IN NJEGOVI SIMBOLI,
RAZVOJ OSEBNOSTI*

INFORMACIJE IN PRIJAVE

DANES SEM VIDELA NOVEGA ČLOVEKA

DELIA STEINBERG
GUZMÁN

Danes sem videla Novega Človeka ...

Blagoslovljena podoba je prišla do mene iz prihodnosti, čeprav nabita z okusom preteklosti, da bi me spodbudila k sanjam o tem, kar je nekoč bilo, kar potihoma še vedno je, in kar se bo neizogibno vrnilo, jasno, čisto.

Ko sem jo videla, sem se zavedala, da Novi Človek ni nov. Nasprotno, tako je star kot prvi arhetipi človeštva, toda v sebi nosi večno mladost duše, večno zmožnost, da zakoraka naprej, da sanja, išče boljša obzorja in da vso svojo energijo v službo svojih vizij.

Ta novi človek nima starosti ... nima niti novosti ... Njegova moč je v tem, da je preprosto mlad, kot bogovi oddaljenih mitologij, kot tisti sveti heroji, ki so spili čašo Olimpijke Hebe in se takrat niso zavedali časa, ki mineva in se obrablja. V Novem Človeku sem videla nekaj, kar se nikoli ne spreminja, nekaj z okusom večnosti, kar daje gotovost, da je vredno, in ima nezamenljiv utrip živega.

In opazila sem, da je Novi Človek živ, ker je integrirano človeško bitje. V njem ni dihotomije telesa in duše, in ne nagiba se ne k obrambi enega in niti negaciji druge, oba elementa sta v njem, oba ga delata Človeka.

Če bi bil le telo, bi bil kot stroj, vržen v svet; če bi bil le duh, bi bil podoben fantomu, prekritemu z oblaki misli. Toda videla sem ga popolnega, aktivnega, prepričanega v zdravo telo, ki uboga in odgovarja notranjemu duhu.

Opazila sem, da Novi Človek pozorno pazi na svoje telo in svojo dušo. Močan je, zdrav, lep, mlad ... In njegovo notranje bitje je enako skladno kot zunanje. Izobražen je, ker se je naučil, da se največje skrivnosti spoznajo z odprto dušo in umirjenim umom; odvrzel je prazne forme iz spomina in se obrnil k zavestni modrosti, ki je vgrajena vanj toliko in tako dokončno, kot njegova najmanjša celica. Vadi "spoznaj samega sebe", in ta ključ mu je omogočil odpreti vrata Narave skozi zakon analogij.

**ČASTI LEPOTO IN ČASTI MORALO;
SIJAJ VRLINE JE ŽAR NJEGOVEGA
POGLEDA, IMENITNOST NJEGOVIH
GEST, SUVERENOST V VSEH
DEJANJIH.**

**OB NJEM NI NIČ TEMAČNO, NIČ
UMAZANO, NIČ PRESTRAŠENO.
NJEGOV POGLED JE MEČ IN NJEGOVE
ROKE SO PLUG.**

Njegova izjemna senzibilnost je osupljiva; ni hladen, kot bi morda mislili. Nasprotno, inteligentno je združil *etos* in *estetos* starih Grkov – bolj dobro je bolj lepo. Časti lepoto in časti moralo; sijaj vrline je žar njegovega pogleda, imenitnost njegovih gest, suverenost v vseh dejanjih. Prepozna okolje, ki objema njegovo srce in ljubi brezmejno, brez interesov; vse to počne na svoj nov način Novega Človeka. Egoizem je rastlina, izkoreninjena iz njegovega notranjega vrta.

In kam inteligenca in srce vodita tega Novega Človeka? Videla sem ga zbirati svoje izkušnje, izkušnje uma in izkušnje senzibilnosti in nato sem ga videla, kako se je predano priklonil vsem skrivnostim veselja in odprl svoje bitje neznanemu Bogu, ki razsvetljuje iz neskončnosti. Vera je nepogrešljiva sestavina tega človeškega bitja, ki hrepeni po tem, da bi odkril skrivnost življenja, in ve, da bo zato, da bi jo našel, moral premagati nove in močne elemente, ki presegajo njegov um,

ki presegajo njegovo omejeno razumevanje stvari in zato je razvil vero. Iz tega sem videla mogočno mistiko tega Novega Človeka.

Želela sem potrditi, da Novi Človek ve, od kod prihaja in kam gre; zgodovina ga ne straši in ne obremenjuje, prej ga spremlja in mu svetuje. Zaveda se svojega aktualnega trenutka in ne zavrača svoje sreče, veseli se velikih dosežkov in se trudi popravljati napake. Ni pasiven, ne išče lastnega ugodja, Novi Človek se je naučil izbirati in posvetiti svoje življenje izbranimu. Dolžnost ga kliče k delovanju, kot zemlja kliče vodo.

Videla sem ga žareti kot drag kamen; nič ga ne more umazati. In kadar so ga vetrovi življenja pokrili z blatom, sem ga videla umiti se v vodah svojega lastnega življenja in spet žareti kot na začetku. Ob njem ni nič temačno, nič umazano, nič prestrašeno. Njegov pogled je meč in njegove roke so plug.

Danes sem videla Novega Človeka ... videla sem ga iti mimo in poklicala sem ga, kajti tudi jaz sem se počutila sama ... Toda, ko se je vrnil k meni, se je spremenil v zlato vojsko; ena roka je bila drevo vseh novih ljudi, ki so bili, druga roka pa je cvetela v podobah tistih, ki še pridejo. 🌿

*V spomin Delii Steinberg Guzmán (1943–2023),
dolgoletni predsednici mednarodne Nove Akropole.*

DVA POLA IZOBRAŽEVANJA

SABINE LEITNER

Izobraževanje je, je bilo in vedno bo izjemnega pomena. Po mnenju Nelsona Mandele je to "najmočnejše orožje za spremembo sveta." In po Platonu bo "smer, v kateri človek začne izobraževanje, določila njegovo prihodnost v življenju". Čeprav je koncept izobraževanja univerzalen in se ga verjetno uporablja že od začetkov človeštva (preprosto s prenašanjem veščin in izkušenj na naslednjo generacijo), je bil naš pogled na izobraževanje vedno podvržen velikim razlikam in je bil pogosto predmet močnih nesoglasij. Vrsta izobraževanja, ki ga nudimo našim mladim, je vsekakor zrcalo naših vrednot in pogledov ter je tesno prepletena z našim pogledom na svet.

Šele pred kratkim sem izvedela, da je beseda izobraževanje dejansko izpeljana iz dveh različnih latinskih glagolov: *educere* in *educare*. In ob tem sem spoznala, da ima tako kot vse v tem manifestiranem svetu tudi izobraževanje dva različna pola, ki se dopolnjujeta in potrebujeta, in da bi bilo napačno poudarjati le en pol na račun drugega.

Educere je trenutno bolj priljubljen. Pomeni "povleči ven" ali "voditi naprej" in gre za "črpanje" inherentnega potenciala v človeku. Izobraževanje, ki temelji na ideji *educere*, bo stremelo k dajanju ljubezni, navdiha in spodbude ter poskušalo biti

popolnoma "neobsojajoče" glede tega, kaj "izhaja" iz otroka. Vse je dobro, v redu, sprejemljivo, "čudovito". Gre za proces prebujanja, notranjega razvoja, postajanja.

Educare pa je trenutno bolj problematičen koncept. Veliko ljudi ga je izkusilo samo v njegovem "temnem izrazu" in ti so čutili, da se mu morajo upreti in so sedaj skoraj "alergični" nanj. *Educare* pomeni "usposabljanje" in "oblikovanje". Nosi idejo, da ta, ki poučuje, deluje na učenca tako, da ga oblikuje v obliko, ki jo določi sam. Ta pol izobraževanja priključuje spomine na najslabšo vrsto izobraževanja v industrijski/viktorski dobi, kjer so bile šole smatrane skoraj kot tovarne, v katere otroci vstopajo kot surovine, kjer jih pretepajo, oblikujejo in ukalupijo, iz njih pa nato izstopijo kot oblike, ki so primerne za družbeni stroj.

Še vedno se "otepamo" te dehumanizirajoče vrste izobraževanja in večina naših izobraževalnih reform je še vedno "reakcija" nanjo. Vendar pa, če sta *educere* in *educare* res dve plati istega kovanca ali z drugimi besedami, dve polarnosti ali medsebojno odvisen par, potem moramo obema dati vrednost in ju integrirati.

Eden od pozitivnih vidikov koncepta *educare* je zagotavljanje kakovosti in visokih standardov. Vsi želimo, da so naši zdravniki, medicinske sestre, učitelji, piloti, odvetniki, električarji, gradbeniki, frizerji itd. dobro usposobljeni. Toda zgolj z *educere* ne bomo mogli doseči potrebne ravni kvalifikacij. In če pomislimo na nekatere pogosto slišane očitke glede mladih danes: 'ne znajo črkovati, nimajo določenih literarnih in matematičnih veščin, so nesramni, so nezanesljivi, so mevrže' itd., se zdi, da je to posledica pomanjkanja *educare* in ne *educere*.

Nobenega dvoma ni, da živimo v zelo polariziranih in polarizirajočih časih in da se o izobraževanju še naprej burno razpravlja. Vendar pa so polarnosti neizogibne in jih ni mogoče rešiti z dajanjem vrednosti samo eni strani in obsojanjem druge. "Zakon polarnosti" pravi, da imata oba pola svojo vrednost in oba se lahko izrazita bodisi na koristen način bodisi v svojem "senčnem" vidiku. C.G. Jung je pravilno ugotovil, da "ni energije, če ni napetosti nasprotij". Ena stvar, ki se je verjetno vsi moramo naučiti več, je prehod z miselnosti ali/ali na razmišljanje oboje/in, da bomo lahko izkoristili moč sinteze.

**KOT VSE V TEM
MANIFESTIRANEM
SVETU IMA TUDI
IZOBRAŽEVANJE
DVA RAZLIČNA
POLA, KI SE
DOPOLNJUJETA IN
POTREBUJETA.**

**OBEMA MORAMO
DATI VREDNOST IN
JU INTEGRIRATI.**

PITAGOREJSKO IZOBRAŽEVANJE

ANA JONČIČ

Pitagorejska filozofska šola in njen skoraj legendarni ustanovitelj Pitagora iz Samosa imata v mnogih prvinah zgodovinski predznak "prvič" v zahodni civilizaciji.

Po starodavnih virih je Pitagora v 6. stoletju pr. n. št. prvič uporabil besedo *filozof* in poimenuje filozofijo, ki jo razlaga kot *ljubezen do modrosti*.

S tem je vpeljal nove vidike v življenje tedanjega človeka: pojmovanje *filozofa*, tistega, ki ne pozna modrosti, vendar jo išče, saj čuti ljubezen do spoznanja, ter pojmovanje *filozofije* kot vsebine in delovanja, s katerima se uresničuje filozof.

Prvi je uporabil besedo *kozmos* za *svet, urejen z zakoni*, besedo, ki združuje pomen reda in harmonije, strukturne popolnosti ter lepote.

Vsebinsko filozofije Pitagora opredeljuje kot celovito znanost, ki preučuje utelešeno resnico: vesolje (kozmos) in človeka, ter delovanje filozofa kot praktično uporabo naučenega.

V javno življenje tistega časa vnese nov pogled na izobraževanje: razlaga ga kot proces, ki skozi filozofijo kultivira dušo. Ta proces traja vse življenje in zato mora za filozofa postati način življenja. Svoje ideje praktično udejanja na območju južne Italije. V grški koloniji Kroton ustanovi prvo filozofsko šolo, ki ponuja stopenjski način izobraževanja in sprejema učence na podlagi sprejemnega izpita, ne glede na družbeni položaj. K šolanju so lahko pristopile tudi ženske, kar je bilo v tistem času povsem neobičajno.

Ta šola, znana po izobraženosti svojih članov in strogih moralnih pravilih, je sodelovala v javnih zadevah italjskih mest, pitagorejci pa so kot državniki in svetovalci prispevali k njihovem napredku.

Čeprav je šola delovala le nekaj desetletij, so pitagorejska učenja stoletja kasneje vplivala na filozofe, ki veljajo za temelje evropske kulture, kot so Sokrat, Platon, Aristotel, stoiki, neoplatoniki, zgodnji krščanski mistiki. Njihova odkritja še danes uporabljamo v matematičnih vedah in glasbeni teoriji.

Neoplatonik Jamblih v delu "O Pitagorovem življenju" pravi:

"... Ta pitagorejska šola je Italijo napolnila s filozofi, ta nekdanja neznana dežela pa se je zaradi Pitagore pozneje imenovala Velika Grčija in je postala slavna po filozofih, pesnikih in zakonodajalcih.

... Grkom je razkril vse tiste discipline, teorije in raziskave, ki bodo odstranile slepoto, ko jo je povzročilo preučevanje različnih vrst narave, ter omogočil razumevanje pravih načel in vzrokov univerzuma.

... Treba je dodati tudi vse, kar so učenjaki tako goreče želeli: najboljši red, izjemno usklajenost, skupnost lastnine med prijatelji, čaščenje bogov, pieteto do mrtvih, zakonodajo, izobraževanje, tišino, vegetarijanstvo, čistost, zmernost, zdravo razsodnost, božanskost – vse to je prišlo na dan s Pitagoro."

Pitagorejski način življenja in izobraževanja je sledil osnovnemu načelu Pitagorove filozofije, in sicer:

Kot je vesolje sestavljeno iz različnih elementov, ki so združeni v harmonično celoto, ker so prežeti z božanskim umom, tako lahko tudi človek postane vesolje v malem, saj ima iskro božanskega uma.

Filozofija mu je služila, da se izobrazí, da se nauči negovati svobodo lastne božanske iskre in prežeti s harmonijo vse

lastne vidike. Ko se človek nauči uporabljati to gonilo harmonije, postane sam božanski in urejen, *kosmios*, in tako lahko to urejenost vesolja (kozmosa) izrazi v vsem, kar počne.

Zato je namen filozofskega izobraževanja vzpostaviti *harmonijo med dušo in telesom*. Takrat telo ne bo več vsiljevalo svojih zakonov duši, duša pa bo, osvobodjena ujetništva, lahko izrazila svojo božansko naravo.

V Pitagorovem življenjepisu Jamblih prenaša njegovo geslo:

"... telo je treba očistiti bolezni, dušo nevednosti, hišo nesloge, vse pa nezmernosti."

Zato so imela v izobraževanju pitagorejcev ključno vlogo *znanje in pravila čistega življenja*.

Dušo je treba izobraziti z resnico. Zato je treba spodbujati ljubezen do modrosti in učenje: preko znanja se povezati z

božanskimi načeli, saj človek lahko postane podoben samo tistemu, kar spozna.

Prav izobrazba, piše Jamblih, je tisto, kar *razlikuje človeka od divje zveri, Grka od barbara, svobodnega človeka od sužnja, filozofa od preprostega človeka*. Z učenjem je treba vaditi moč uma. Ko je ta izurjena, izobrazba traja do smrti, izobražen človek pa naravno sodeluje v zadevah svoje domovine ...

Pravila čistega življenja pa so korak naprej k harmoniji. Za pitagorejce so to bila pravila, ki zahtevajo neko obliko napora, ki deluje na duševno in telesno zdravje kot zakon. Zato so moralna pravila, higiena, telesna vadba in prehrana, ki ne ovira moči uma, zanje postali način življenja.

Namen tega napora je prečistiti vse vidike človeka s pomočjo vrlin. Vrine zagotavljajo ravnotežje med dušo in telesom ter pravilno uporabo vsega, kar človek ve.

Tako se doseže nujen pogoj za harmonijo, in sicer čistost: prvobitno stanje v naravi, ki obstaja pred vsemi delitvami. Ko človek doseže to stanje, ga zlo ne more okužiti.

Znanje in pravila čistega življenja predpostavljajo ustvarjanje harmoničnih odnosov v vseh vidikih življenja. Za pitagorejce je simbol harmonije v vseh odnosih, ki jih lahko človek vzpostavi, prijateljstvo.

Jamblih sporoča:

"Pitagora je splošno znan kot izumitelj in zakonodajalec prijateljstva v različnih oblikah: univerzalnega prijateljstva vseh do vseh ..."

V pitagorejskem načinu življenja je "biti prijatelj vsem" pokazatelj življenja po načelih harmonije.

Filozofsko izobraževanje je moralo človeka spodbuditi k prepoznavanju vesolja (kozmosa), življenja, ki je hkrati edinstvena celota in skupnost mnogih bitij. Kot del celote lahko vsak človek sodeluje v univerzalni harmoniji. Zato je bilo treba graditi prijateljstvo: med dušo in telesom, med ljudmi, družinskimi člani, državljani v polisu, graditi prijateljstvo do živali, narave in Boga. To je bil želeni izid izobraževanja. 🌿

HARMONIJA – SKLAD RAZNOLIKOSTI

MARTA
MIHIČIĆ

Duša je vrsta harmonije, spoj nasprotij, človek pa je del univerzalne harmonije.

Filolaj, Aristoksen

Harmonijo, sklad raznolikosti, morda najlažje prepoznamo v umetnosti in naravi. Vsaka harmonična umetniška oblika govori tako, da nagovarja naše srce, ker Harmonija je vedno tam, kjer je tudi Ljubezen... W. A. Mozart je rekel: "Zbiram note, ki se ljubijo med seboj." V harmonični glasbi not, ki se ljubijo, nastane sozvočje tonov, ki ima moč, da nas lahko prenese v dimenzije, ki so tako drugačne od tistih vsakodnevnih, da na trenutke pozabimo nase in na vse okoli sebe. Če poskušamo to izkušnjo prenesti, ostanemo brez besed, ker ta presega moč besed. Enako se nam zgodi, ko pogledamo nočno nebo, posuto z zvezdami, cvetoče sadno drevo, tekočo reko ...

Po pitagorejskih učenjih je univerzum edinstvena celota, njegova urejenost in lepota pa izhajata iz usklajenosti raznolikosti, torej iz harmonije. Človek lahko zazna harmonijo in zavestno sodeluje pri njenem vzpostavljanju. Še več, za pitagorejce je to namen človeškega življenja.

Tudi stoiki govorijo o vzpostavitvi skladnosti v sebi, da se lahko uskladimo z drugimi. Vendar nam to pogosto ne uspe, ker živimo v naglici, razpršeno, zavaja nas sijaj tistega, kar nima trajnejših temeljev, zapadamo v površnost, ki nas oddaljuje od harmonije.

Harmonija je neločljivo povezana z lepoto. Treba se je ustaviti, videti in slišati, dovoliti, da se nas dotakne. In ne le to, harmonijo je potrebno doseči v vsakdanjem življenju.

Neka budistična zgodba pravi, da se je Budin učenec Sona naveličal asketskega življenja odrekovanja in se prepustil užitkom. Buda ga je vprašal: "Otrok moj, si kdaj igral na lutnjo?"

"Sem," je odgovorila Sona.

"Povej mi torej, ali bo glasbilo dalo pravi ton, če so strune na lutnji prenapete?"

"Ne bo," je odgovorila Sona.

"In ali bodo dale pravi ton, če bodo preveč ohlapne?" je z vprašanji nadaljeval Buda.

"Niti takrat ne," pravi Sona.

"Da bi bil ton popoln," je nadaljeval Buda, "morajo biti strune dobro uglasene, niti prenapete niti preohlapne." Prav tako bo tvoja duša zapadla v skrajnosti, ki ji ne bodo po godu, če bodo njene strune preveč napete zaradi strogosti in odrekanja.

In po drugi strani, če bodo njene strune preveč ohlapne in popustljive, se bo duša zmečala in postala kot testo."

"Sona," je zaključil Buda, "vedno živi tako, da bo tvoja duša kot dobro uglasena lutnja."

Da bi dosegli pravi ton življenja, potrebujemo vztrajno delo na uglasenju strun. Simbolno gledano je človek stkan iz mnogih strun. Treba je uglasiti strune našega telesa, čustev in uma, našega malega veselja. To pomeni dvigniti jih na tisto frekvenco, na kateri dajejo najboljše od svoje narave.

Na telesni ravni to dosežemo s skrbjo za zdravo prehrano, gibanjem, redno higieno, ravnovesjem med aktivnostmi in kakovostnim počitkom. Pri vsem tem se je treba ravnati po zlatem pitagorejskem pravilu: ničesar preveč.

Da bi niz naših čustev dajal skladne tone, je treba živeti radodarnost, pogum, se izogibati skrajnostim v razpoloženju in negativnim občutkom. Na ravni našega uma se pogosto disonantna zmeda misli odpravi z jasnimi idejami in prizadevanjem za njihovo udejanjanje, kar vodi v izkušnjo, ki nam daje varnost in stabilnost.

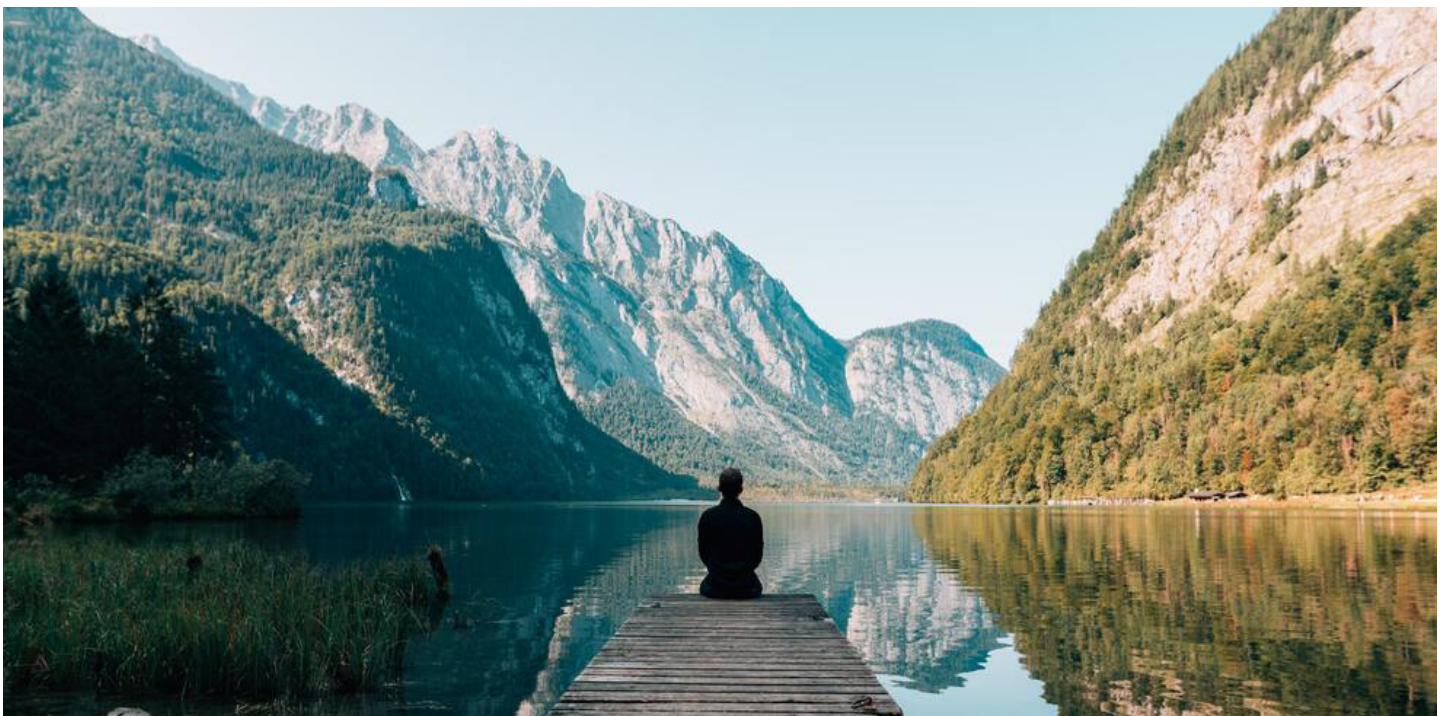
Struna glasbenega instrumenta se vsakič pred nastopom uglaši, da je njegov zvok čim bolj prijeten in lep. Tako ima človek, ki vsak dan stopi na oder življenja, možnost uskladiti svoje strune in postopoma doseči harmonijo med tem, kar čuti, kar misli in v skladu s tem tudi deluje.

Sreča je, ko je to, kar misliš, kar govoriš in kar delaš, v harmoniji.

Gandhi

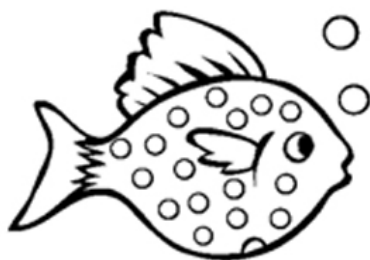
Harmonija je značilnost avtentičnega človeka, tistega, ki je zvest svoji človeški naravi. Življenje harmonije nam ni dano z rojstvom, temveč ga moramo doseči skozi življenje. In največkrat v trenutkih boja v sebi, ko pokažemo zobe svojim slabostim, jezi, inertnosti, dvomom, vsem tistim disonantnim zvokom, ki popuščajo strune. Nato se ravnovesje ponovno vzpostavi. Mogoče je zato, po mitu, Harmonija hči boga vojne, Aresa.

A da bi iz tega boja izšli kot zmagovalci, je treba vedeti, za kaj se borimo. Zato je Harmonija tudi hči boginje ljubezni Afrodite. Boj s samim seboj, da bi živeli ljubezen in bili boljši, poštenjši, pravičnejši, je način usklajevanja z vzvišeno harmonijo sfer. ♀

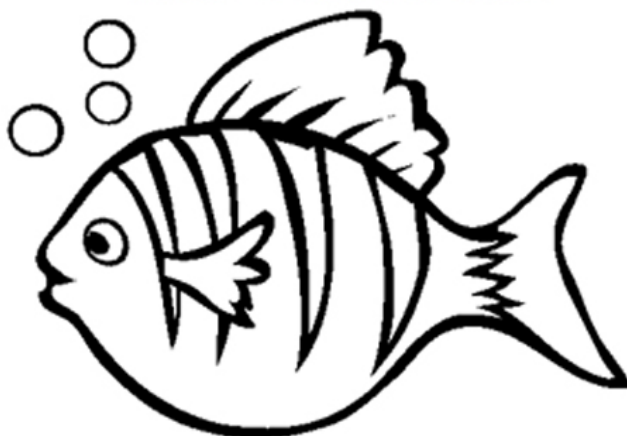

KAJ LAHKO SPOZNAMEO?

**Učitelj,
kaj je to Ogenj?**

**Sin moj,
nikoli ne boš mogel spoznati
Ognja... Umrl bi.
Edino, kar ti lahko rečem,
je to, da je Ogenj kot
svetleča in vroča Voda.**

MODROST INDIJANCEV

Bil sem na koncu zemlje.
Bil sem na koncu voda.
Bil sem na koncu neba.
Bil sem na koncu gora.
Ničesar nisem našel, kar mi ne bi bilo prijatelj.

Rek plemena Navaho

Stari Indijanci nam predajajo izkušnje, ki so v veliki meri uporabne tudi danes. Izvirajo iz razumevanja odnosa med človekom in naravo. To razumevanje je Indijanec izkazoval z globokim spoštovanjem do vsega, kar živi. Za Indijanca neživa narava ne obstaja. Vse je živo – rastline, živali, pa tudi voda, kamen, zemlja, zvezde ... Ali, kakor je dejal »Stoječi medved«, poglavar plemena Oglala Sioux: »Modri so bili stari Lakote. Vedeli so, da človekovo srce postane trdo, ko se oddalji od narave, in da nespoštovanje živih, rastočih stvari vodi v nespoštovanje ljudi.«

Damir Krivdić

NAROČI KNJIGO NA NAŠI SPLETNI STRANI

**NAJVIŠJI CILJ GLASBE NI ZABAVA,
TEMVEČ POVEZAVA DUŠE Z BOŽANSKO NARAVO.**

PITAGORA

www.akropola.org